

Brazílie, Sao Paulo

Noví studenti, nové vedení spolku

Ivana Malechová

V sobotu 15. 6. 2024 se Česko-brazilská kulturní unie rozvoněla grilovaným masem, po brazilsku tzv. churrascem, a zaplnila se usměvavými tvářemi nových studentů češtiny, těch stávajících, a dokonce i tvářemi současného vedení UCTB.

Toto večerní setkání na Unii mělo za cíl především sblížení nových studentů s vedením krajského spolku. Vedení UCTB se studentům představilo, obeznámilo je se svými životními příběhy, zdůraznilo důležitost těchto kulturních setkání, kdy se generace starších krajanů setkává s tou mladší, a poděkovalo za přízeň. Akci měla pod záštitou česká učitelka Ivana Malechová společně s pedagogickou koordinátorkou Norou Machalou. Na konci setkání zazněla i nová píseň v repertoáru *Pramenu* – *Ta naše písnička česká*. Studenti také zasedli ke stolu, kde na ně čekaly papírky s českými slovíčky z oblasti grilování. Večer to byl velmi příjemný a milý, a dokonce měl i edukační záměr.

Argentina, Chaco

Červen 2024

Radim Schottl

Volba královny Unión Checoeslovaca v Sáenz Peña

V Unión Checoeslovaca se v neděli 2. června konala jedna z nejočekávanějších a nejvýznamnějších akcí pro českou a slovenskou komunitu – volba a korunovace královny. Akce se zúčastnili členové a přátelé české a slovenské komunity, ale také královny dalších místních komunit. Novou královnou se stala Valentina Ruiz Díaz. Před samotnou volbou se konalo společné podávání čaje, kde se hosté mohli setkat a popovídat si. Během akce vystoupil taneční folklorní soubor *Moravanka*, který svým vystoupením zpestřil program a předvedl tradiční české a slovenské tance.

Den vlajky

Den vlajky, který se v Argentině slaví 20. června, je národním svátkem, kdy se připomíná její tvůrce, Manuel Belgrano. Pro Argentince se jedná o významný svátek, což lze vidět na každém vyzdobeném domě nebo obchodě. V rámci této významné události jsme na hodině českého jazyka s dětmi tvořili a kreslili argentinskou vlajku. Nezapomněli jsme však ani na tu českou. Během této aktivity jsme si nejen procvičili pojmenování barev v češtině, ale také si více přiblížili státní symboly obou zemí.

USA, Chicago

Červen v České škole TGM

Kristýna Horáčková

První červnový víkend se konala již 12. výroční konference českých škol v Severní Americe. Tentokrát poprvé proběhla v kanadském Torontu a to od 31. 5. do 2. 6. 2024. Na její organizaci se tradičně podílela česká škola T. G. Masaryka v Chicagu ve spolupráci s hostitelskou organizací – tento rok jí byl jednak Generální konzulát České republiky v Torontu a pak také Masarykův ústav v Masaryktownu. Konference se zúčastnilo rekordních 80 učitelů a vedoucích komunitních českých škol, kteří se sjeli z dvanácti škol v USA a z šesti škol z Kanady. Během tří dní si mohli vyslechnout přednášky a workshopy špičkových odborníků a učitelů českého jazyka, kteří do Kanady přicestovali z různých koutů Čech i Spojených států. Nechyběl ani bohatý doprovodný program – návštěva nádherné knihovny Thomas Fisher Rare Book Library, která shromažďuje odkaz Josefa Škvoreckého, prohlídka Baťa Shoe muzea, hudební představení Lenky Lichtenberg (držitelky kanadské hudební ceny Juno Awards 2023), nebo večerní plavba lodí po jezeře Ontario. 13. konference českých škol v Severní Americe se uskuteční v Bostonu v termínu 30. května – 1. června 2025.

Povinnosti vyslané učitelky se neomezují pouze na Chicago a okolí. Ráda jsem proto přijala pozvání do Minnesoty, konkrétně do St. Paul, abych se podruhé zúčastnila Czech and Slovak Cultural Day Camp v místním Sokolu. Jedná se o týdenní příměstský tábor organizovaný místní českou komunitou a vedený Louise Wessinger a Doreen McKenney. Stejně jako v loňském roce jsem měla na starosti jazykovou část programu. Tématem celého tábora byly loutky a maňasci. Děti se každý den věnovaly tvoření, vaření, cvičení i češtině, učily se české písničky a nacvičovaly krátké divadelní představení, ve kterém nechyběl ani vodník. Kromě výuky dětí jsem také vedla workshop pro místní učitele češtiny a slovenštiny.

Během celého měsíce června jsem sbírala a vyhodnocovala zpětnou vazbu na kurzy češtiny, které probíhaly v tomto školním roce a také plánovala speciální letní kurzy, které se otevrou v červenci. Studenti hodnotili kurzy velice pozitivně, pochvalovali si jak jejich strukturu, tak obsah a nezdálo se jim, že by se jednalo o lekcce. Pozitivní přístup lektorky a vstřícnou atmosféru na lekcích.

Organizátorky konference českých škol v Severní Americe (zleva: Klára Moldová, Šárka Ponroy Vamberová, Kristýna Horáčková, Libuše Peichl)

Přednášející na konferenci (zleva: Svatopluk Pohořelý, Michaela Burdková, Markéta Švamberk Šauerová, Magdalena Málková, Ondřej Hník)

Příspěvek Magdaleny Málkové

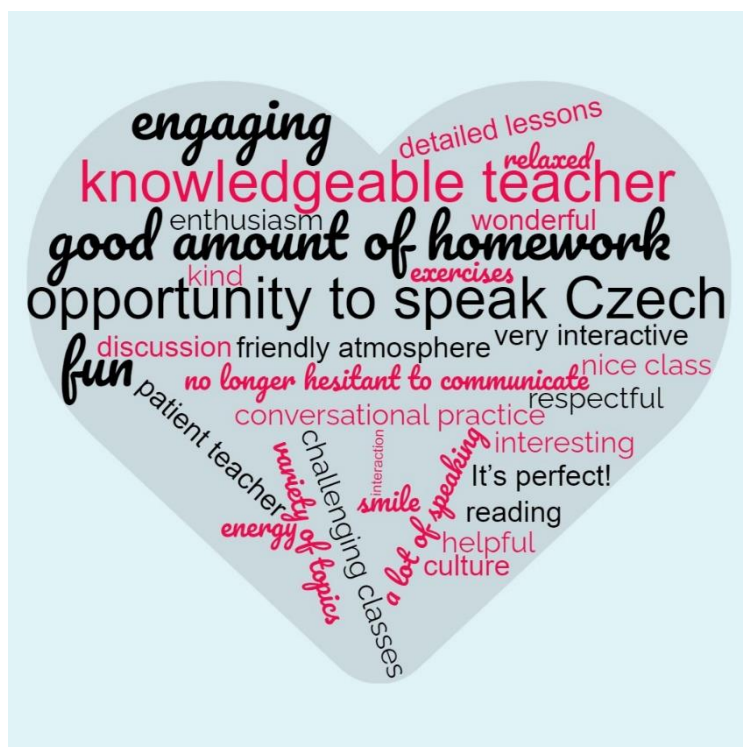
Czech and Slovak Cultural Day Camp v Sokolu v St. Paul, Minnesota

Czech and Slovak Cultural Day Camp v Sokolu v St. Paul, Minnesota

Czech and Slovak Cultural Day Camp v Sokolu v St. Paul, Minnesota

Zpětná vazba na kurzy češtiny (školní rok 2023/2024)

Podruhé na výletě ze Srbské Lužice do blízkého příhraničí

Jiří Jonák

Poté co jsme se skupinou lužickosrbských a německých kurzistů navštívili v pozdním předjaří Rumburk, padla počátkem června naše volba na jižněji ležící Varnsdorf.

Zhruba patnáctitisícový Varnsdorf, ležící ve Šluknovském výběžku na samé česko-německé hranici, je od našeho domovského Budyšína vzdálen něco málo přes čtyřicet kilometrů. Volba této destinace však nebyla pouze pragmatická: ve Varnsdorfu (lužickosrbsky *Warnócicach*) nejenže fungovalo těsně po druhé světové válce několik let lužickosrbské reálné gymnázium (studoval zde mj. pozdější spisovatel Jurij Koch), ale žili zde také například významný skladatel Bjarnat Krawc a jeho dcera, výtvarnice Hanka Krawcec, autorka prvního loga lužickosrbské organizace Domowina.

Naše první kroky tedy logicky vedly právě na někdejší lužickosrbskou střední školu, dnes Biskupské gymnázium Varnsdorf. Zde nás mile přivítali pan ředitel Jiří Jakoubek a spisovatel, básník a překladatel z lužické srbštiny Milan Hrabal (oběma pánům tímto ještě jednou děkujeme!). Se zájmem jsme si vyslechli povídání o minulosti i současnosti školy a při tom jsme měli jsme možnost nahlédnout do několika učeben, prohlédnout si vystavené sbírky a obdivovat vkusnou výzdobu budovy. Vrchol pak nejspíš pro všechny představovala návštěva školní auly přezdívané *Perla severu*, známé pro skvělou akustiku. A protože Lužičtí Srbové jsou velmi spontánní a neváhají improvizovat, dočkali jsme se opět hudební vložky: jedna z našich studentek zde neplánovaně zazpívala a píseň *Caro mio ben* věnovala další přítomné kurzistce, která právě v daný den (6. 6.) slavila shodou okolností narozeniny.

Po rozloučení s gymnáziem a s panem ředitelem jsme pokračovali v prohlídce města (které, jak poznamenal jeden z našich německých kurzistů, vypadá v průběhu let čím dál lépe). Příznačnou kuriozitou bylo, když jedna z účastnic výletu potkala v blízkosti autobusového nádraží zcela náhodou známého z Horní Lužice.

S panem Hrabalem, který nás městem provázel, jsme si ještě zvenčí prohlédli gymnaziální internát, bývalou Diessnerovu tiskárnu, faru s někdejšími bytem a ateliérem Hanky Krawcec (na náměstí E. Beneše) a dům, v němž bydlel a zemřel Bjarnat Krawc. Vše s fundovaným výkladem našeho průvodce a všetečnými otázkami posluchačů. Zajímavá byla také návštěva zákoutí, které sloužilo jako inspirace Hance Krawcec, vily za gymnáziem, kde bylo první poválečné bydliště Bjarnata Krawce, a ulice Karla Kryla, jež z administrativních důvodů (ani jeden dům zde nemá vchod) nefiguruje v žádné varnsdorfské adrese.

Poslední zastávka dne pak znamenala přesun na severozápadní okraj města, do pivovaru Kocour. Zde nás nejprve čekala půlhodinová komentovaná prohlídka výrobních prostor, doplněná ochutnávkou jednoho z místních produktů, a následně večeře v salónku velice živé restaurace (s nepřehlédnutelným *pivním orlojem*). A byť

jídelní lístek nabízel i obligátní smažený sýr, u většiny výletníků protentokrát zvítězil pivní guláš. A kocourovské pivo se samozřejmě nejčastěji podávalo i jako nápoj.

V družném hovoru jsme v restauraci strávili téměř dvě hodiny, a kdyby další den nebyl pro některé z nás pracovní, pravděpodobně bychom setrvali i déle. Zpět do Budyšina jsme příjemně naladěni dorazili kolem deváté hodiny večer. Na další *spanilou jízdu* do Česka se těšíme v září.

Nezapomenutelná dobrodružství na škole v přírodě, Omanovac

Tereza Vlček Klímová

Čtyři dny plné dobrodružství, nových poznatků, zajímavých míst, překonávání výzev, objevování krás přírody, českého jazyka, a hlavně společně stráveného času. V takovém duchu se nesla škola v přírodě, na kterou se vydalo 10 žáků třetího a čtvrtého ročníku České základní školy Josefa Růžičky v Končenicích a jejich obvodní škol v Daruvarském Brestově a na Dioši za doprovodu učitelek Elenky Posedníkové a Terezy Vlček Klímové.

První zastávkou čtyřdenního putování byl hřebčín v Lipku, kde si děti na chvíli vyzkoušely, jaké to je být zkušenými jezdci. Následovala prohlídka lázeňského města Lipik. Další aktivity probíhaly v malebném prostředí výletního místa Da-bar, kde děti brázdily hladinu rybníka na šlapadlech. Po vydatném obědě z grilu pana domácího se proměnily v lukostřelce a potrénovaly pevnost ruky a přesnou mušku při střelbě na terč. Poté vyrazily směrem na turistickou chatu Omanovac. Jen co se výletníci ubytovali, dali se hned do prozkoumávání okolí. Následovalo rozdělení do pracovních týmů, děti se domluvily na názvu, erbu, superschopnostech a týmovém pokřiku. Vznikly tak Zagrebačke pustolovine, Ptice a Gepardice. Den byl zakončen týmovým soutěžním kvízem shrnujícím poznatky z celého dne.

V úterý jsme se probudili do krásného dne, po snídani se žáci s šálky čaje v rukou kochali krásným výhledem z terasy chaty, přičemž je po tvářích šimraly paprsky ranního sluníčka. Všichni se moc těšili, až přijedou záchranáři z HGSS (Chorvatská horská záchranná služba). A bylo se vsutku na co těšit! Děti se seznámily s tím, jak je horská záchranná služba organizována, co vše práce záchranáře obnáší a jak se jím stát. Záchranáři také ukázali, jakou výbavu s sebou nosí na záchranné akce, a děti si na vlastní kůži vyzkoušely, že nést takový batoh není vůbec žádná legrace. Všemi očekávaným momentem bylo lezení na umělou stěnu. Některé děti se nahoru vyšplhaly jako rození horolezci, jiné se nejdříve trochu bály, ale nakonec ve všech zvítězil odvážný duch a dostaly se na vrchol. Po obědě a odpočinku jsme se z Omanovce na chvíli vydali do Afriky se zvířaty z Lingvistických pohádek konkrétně pohádky O dlouhém žirafím spánku. Po tradičním večerním kvízu se děti seznámily s nejslavnějšími stavbami světa a samy se staly architekty, kdy ve svých týmech navrhovaly a modelovaly vlastní stavby.

Ve středu dopoledne jsme přivítali další zajímavou návštěvu, kterou byl člen Turistického klubu Petrův vrch. Žáky zasvětil do tajů turistických map, značek, vybavení, mobilních aplikací, ale i klasického kompasu. Aby si žáci vše vyzkoušeli v praxi, vydali jsme se na procházku. Děti se ve vedení skupiny střídaly, sledovaly turistické značení a užívaly si nádherných výhledů do krajiny. Dokonce cestou objevily i výstavní hřib. Při odpolední výuce si žáci přečetli báseň Pozdrav šumi (Pozdrav lesu) a jejich úkolem bylo ji zdramatizovat. A kde jinde se do takové akce pustit než přímo v lese. K večeři jsme si opekli klobásy na ohni, což bylo pro spoustu dětí novým a velice ceněným zážitkem. Na škole v přírodě nesmí chybět ani talentová show. A že se těch pěveckých i tanečních talentů sešlo spoustu, bylo zřejmé při karaoke a „just dance“. Večer pak na děti čekalo překvapení. Zhasla světla, začala hrát strašidelná

hudba, což znamenalo jediné, blíží se stezka odvahy. Ve skupinách se s baterkami vydaly vyznačenou trasou, na které plnily různé úkoly. A že se i trošku bály, to je jasné. Poslední den jsme zakončili dopolední výukou přírodovědy a matematiky a výletem do Pakrace, kde jsme navštívili Muzeum města Pakrac a dozvěděli se o historii slavonského bánovce, a také Muzeum vojenské a válečné historie. Sladkou tečkou celého putování byla osvěžující zmrzlina.

Během těchto čtyř dnů se děti naučily spoustu užitečných znalostí a dovedností, intenzivně procvičovaly češtinu, naučily se spoustu nových slovíček a užily si hodně zábavy. Věříme, že si i za několik let vzpomenou na tento krásně, a hlavně společně strávený čas.

Odborná porada učitelů: Inovace ve výuce s aplikací Blooket, Končence

Tereza Vlček Klímová

V průběhu celého školního roku se na chorvatských školách koná řada odborných porad učitelů, při nichž mezi sebou pedagogové sdílí příklady dobré praxe či nejnovější trendy a inovace ve vzdělávání. Po dvou poradách, kde jsem vyučující seznamovala s problematikou lapbooku, jsem byla opět pozvána do kruhu učitelů odborných předmětů vyučovaných v českém jazyce, kteří se chtějí neustále zdokonalovat a

obohacovat své metody výuky. Svoji přednášku jsem věnovala především tématu interaktivní vzdělávací on-line platformy nesoucí název Blooket.

Blooket je interaktivní nástroj, který spojuje zábavu a učení v jeden celek a lze ho využít ve kterémkoliv z předmětů. Učitelé se během přednášky seznámili s didaktickým využitím této aplikace a jejími četnými výhodami ve výchovně-vzdělávacím procesu. V průběhu celé prezentace se tak všichni přítomní dozvěděli, jak lze Blooket aktivně zapojit do výuky, a to v jakékoliv její fázi.

Jednou z hlavních výhod Blooketu je jeho interaktivita. Hry jsou navrženy tak, aby byly nejen zábavné, ale především vzdělávací, což umožňuje studentům učit se novým věcem hravou formou.

Učitelé si během mého workshopu mohli sami vyzkoušet některé z mnoha interaktivních her. Třídou se tak rázem nesla soutěžní atmosféra plná napětí a očekávání. Z celé porady si učitelé odnesli nejen nové jazykové a metodické poznatky, ale také inspiraci, nápady a nadšení pro implementaci Blooketu ve svých předmětech.

Kurzy českého jazyka, Rijeka, Kaptol, Daruvar

Tereza Vlček Klímová

Školní rok utekl jako zrnka písku mezi našimi prsty, a to nejen nám učitelům, ale i našim studentům. I kurzisté, kteří se s chutí a odhodláním učí český jazyk si nyní užívají zaslouženou letní dovolenou, při níž nabírají síly, aby v září mohli opět usednout do lavic a naučit se spoustu nových, zajímavých a užitečných věcí.

Letos jsem vedla celkem tři kurzy českého jazyka. Kurz pro pokročilé zájemce v Rijece a kurzy pro začátečníky v Kaptole a v Daruvaru.

Riječtí studenti v čele s předsedkyní besedy Sněžkou Husákovou se scházeli jednou měsíčně, kdy se po dobu tří po sobě jdoucích dní intenzivně věnovali českému jazyku v prostorách českého domu. Vedle aktuálních témat, jako bylo například Mistrovství světa v ledním hokeji hrané v České republice, jsme se zaměřovali také na spoustu témat využitelných při komunikaci v běžném životě. Často nás doprovázely písňové texty, a hlavně deskové hry. Těmi nejoblíbenějšími se staly Dixit a TikTak BUM. Moji studenti se nezalekli ani hry Desítka, která je náročná na porozumění a vědomosti. V rijecké besedě mě všichni vřele přijali a již brzy se z nás stali kamarádi a přátelé. Kurzy vždy probíhaly v příjemné rodinné atmosféře, na níž jsem se každý měsíc velmi těšila.

Jednou ze vzdálenějších besed je také Česká beseda Kaptol, kde byl na podnět pana předsedy Zdenka Tauše otevřen nový kurz pro začátečníky. Jednou za 14 dní jsme se tak scházeli v Základní škole Vilima Korajca v počtu 15 lidí. Společně jsme zdolali fonetické nástrahy českého jazyka a osvojili si základní fráze. Probrali jsme i témata jako je orientace ve městě či jídlo. I v Kaptole se z nás stala prima parta, což se projevilo na závěrečné hodině, kdy mi studenti připravili milé překvapení v podobě bohatého občerstvení, děkovného dortu a krásných dárečků. Za zvuků hudby z produkce skupiny Bohemia jsme strávili hezký čas i mimo lavice.

Stejně tak 10 kurzistů začátečníků z Daruvaru, kteří navštěvovali kurz českého jazyka pod záštitou Lidové knihovny a čítárny v Daruvaru jednou týdně, udělalo velké pokroky a nyní se neztratí ani při seznamování či návštěvě města nebo restaurace. Jejich obrovská nápaditost se naplno ukázala na naší poslední hodině, kdy připravili foto rekvizity v podobě bublin s frázemi, které se naučili a které během našich setkání zaznívaly nejčastěji, nechyběla ani květina a krásné poděkování.

Já mohu zcela upřímně říci, že jsem na všechny své studenty pyšná, protože jejich vůle, odhodlání i výsledný jazykový pokrok jsou vskutku obdivuhodné. Avšak naše kurzy nejsou pouze o učení, jsou i o vzájemných vztazích a společně stráveném čase a já mám to štěstí, že se můžu pravidelně setkávat se skvělými lidmi, kteří jsou nejen pilnými studenty, ale také přáteli. Děkuji všem za jejich píli a zájem a už teď se těším v novém školním roce na viděnou!

Cesta do pravěku, Záhřeb

Ilona Kirchnerová

Je radost spolupracovat s lidmi kreativními, plnými entuziasmu, lidmi, kteří obětují svůj volný čas pro dobro věci a jsou otevření novým nápadům a činnostem. Jednoduše řečeno, je radost spolupracovat s **Majou Burger**, učitelkou českého jazyka v České besedě Záhřeb. Výuka zde probíhá jednou týdně, a to v sobotu a zúčastňují se jí děti z celého Záhřebu. Už to samo o sobě je velmi obdivuhodné, protože to znamená, že kompletní víkend mají i učitelka i děti málokdy.

A ono to té Máje ještě nestačí a vymýšlí další, mimoškolní akce, jako je například **Česká letní škola**. Na tomto místě je třeba zmínit i to, že školní rok pro děti v Chorvatsku končí oficiálně už 21. 6. a mají volno až do pondělí 1. 7., kdy si jen dojdou do školy pro vysvědčení. A právě v těchto několika dnech, konkrétně od 25. 6. do 28. 6. proběhl již 5. ročník této bohubilé akce.

Já jsem byla přizvána ke spolupráci potřetí. Jako obvykle jsme se s hlavní organizátorkou domluvily na dvou kreativních workshopech napříč generacemi. Jako letošní téma jsme si zvolila Cestu do pravěku, a právě ukázkou z tohoto kultovního českého filmu Karla Zemana jsme i začali. Naučili jsme se společně písničku na rozjezd, text Pavla Šruta zhudebněný skupinou Cymbelín o tom, co dělali kluci v pravěku (na čemž jsme si mimochodem také vysvětlili, jak fungují v českém jazyce předpony), a pak si vyrobili plavidlo. Z vestibulu Českého domu v Záhřebu se stala na chvíli jeskyně a když jsme propluli přes překážky do sálu, objevili jsme se v pravěku.

Nejprve jsme si „vytesali“ vlastní fosilie z modelovací hmoty, zkusili jsme si, jaké to je ponořit se na dno pravěkého oceánu ponorkou, vymysleli jsme krátké loutkové dinosauří divadlo, a nakonec samozřejmě uspořádali lov na mamuty, srstnaté nosorožce, jeskynní medvědy a šavlozubé tygry. Lov byl úspěšný, a proto jsme nakonec vyzdobili stěny a zdi jeskynními malbami a vyfotili se jako pralidé.

Když jsme se vrátili po dvou dnech z pravěku, nebylo za odměnu nic lepšího, než vydat se do multikina na Garfielda a dát si pořádnou cocacolu a popkorn. No jo, to víte, doba se vyvíjí a nikdo nechce ustrnout v době ledové.

Stejně jako v předchozích dvou letech musím konstatovat, že Česká letní škola byla opět skvělá. Moc děkuji Maje Burger, že mě a mého partnera Martina Vojtěcha přizvala ke spolupráci a děkujeme také České besedě Záhřeb, že dbá o udržení českého jazyka a kultury v hlavním městě Chorvatska.

Kvízová liga je u konce, Daruvar

Ilona Kirchnerová

O pořádání vědomostních kvízů na různá témata v Českém oddělení Městské knihovny v Daruvaru jsem psala už několikrát. Letos jsme se rozhodli ozvláštnit kvízování tím, že hned na počátku vyhlásíme Kvízovou ligu – Čtvero ročních období, jejíž vítězové si odnesou celý sud piva a samozřejmě také spoustu nových poznatků a vědomostí. A jak jsme řekli, tak jsme i udělali.

Je nutno podotknout, že krajanská učitelka myslí a příroda a různé životní okolnosti mění, proto jsme nakonec museli poslední dva díly kvízové ligy uspořádat v poněkud rychlejším sledu za sebou a psát o nich tedy budu pouze jedenkrát.

Podzimní utkání proběhlo 6. 6. 2024 v barevných tónech spadaneho listí. V jednotlivých kolech kvízu jsme se věnovali např. svatým, jejichž svátky slavíme právě na podzim, zvykům spojeným s uctíváním mrtvých po celém světě, ale také lingvistice (od čeho jsou odvozeny názvy podzimních měsíců), anebo třeba českému fenoménu houbaření. V rámci našeho tematického cateringu jsme se ohřáli dýňovou polévkou, dali si houbový slaný koláč a zakousli to pravým jablečným štrúdlem.

Oproti tomu zimní Kvíz, který se uskutečnil 20. 6. (venkovní teplota 30 °C ve stínu) se nesl v mrazivém duchu očekávání celkového rezultátu. Zkrátka šlo do tuhého a všem zamrzl úsměv, když přemýšleli nad zapeklitými otázkami např. o vločkách (i ovesných), sněhu (z bílku), ledu, zimních spáčích vánočních zvyčích a historii lyžování v českých zemích. Ještěže jsme jim s mojí spolupracovnicí **Emilijí Sedláčkovou** z Českého oddělení Městské knihovny v Daruvaru připravily teplý čaj se skořicí, bramborový salát, vanilkové rohlíčky a linecké cukroví.

Zvítězily nakonec staly týmy dva – **Miša a medvědi** a tým učitelský a ryze ženský **Bosorky**. Gratulujeme a s přáním Veselé Vánoce a šťastný nový rok se těšíme na další kvízování.

Naše jaro zná své laureáty

Ilona Kirchnerová, Tereza Vlček Klímová

Jaro je ve snad ve všech kulturách, mytologiích a národech především symbolem jara a zrození. Myslím si tedy, že krajané nemohli pro přehlídku dětské tvořivosti, kreativity a studentských úspěchů zvolit příhodnější jméno.

Letošní slavnostní udílení cen a čestných uznání v literárních, výtvarných, folklorních a sportovních činnostech a výjimečných úspěších ve studiu proběhlo dne 19. 6. 2024 ve vestibulu Svazu Čechů v Republice Chorvatsko za přítomnosti nejen oceněných a jejich učitelek a učitelů, ale také členů odborných porot a v neposlední řadě paní předsedkyně Svazu Čechů v Republice Chorvatsko, paní Any-Marie Štrumlové Tučkové a poslance chorvatského parlamentu pro českou a slovenskou menšinu, pana Vladimíra Bílka. S potěšením musím konstatovat, že kromě toho, že si děti odnesou diplomy a čestná uznání, dostanou vždy také několik hezkých dárků, kterým vévodí české knihy.

V letošním roce jsme s mojí kolegyní ***Terezou Vlček Klímovou*** zasedaly v porotě literární soutěže, přičemž pro ni to byla premiéra a pro mě třetí ročník. Tématem tohoto roku byla postava vodníka, tedy typicky českého strašidla a rozhodování o vítězích nebylo vůbec jednoduché. Texty, které hodnotíme, se k nám také dostávají pod anonymními hesly, aby se předešlo jakékoliv protekci, proto je pro nás vyhlášení výsledků vlastně stejným překvapením jako pro kohokoli dalšího. Velmi sympatickým gestem je také to, že ocenění nedostávají pouze žáci, ale také jejich pedagogové, mentoři, jak se tady říká. Podporuje se zde tedy také práce pedagoga.

Závěrem bych ještě ráda poznamenala, že to, jakým způsobem investuje česká krajanská menšina čas a energii do dětí a mládeže, to, jak je podporuje, a to nejen finančně, to je cesta k tomu, aby se česká kultura udržela na území Chorvatska i nadále.

Řekli jsme „čau“ před školkou ...

Ilona Kirchnerová

Se školkou Ferdy Mravence v Daruvaru jsem navázala spolupráci ze začátku sice pouze sporadicky a jako „sekundantka“ své tehdejší kolegyně Bohdany Pěvy Šolcové. V tomto školním roce však mohu s čistým svědomím prohlásit, že se cítím být i trochu právoplatnou „školkovou tetou“. Poslední oddělení, tedy předškolní děti, navštěvují pravidelně a s paní ředitelkou **Zdenou Kutilovou** a tetou vyučující v posledním oddělení, **Željkou Zadro** jsme uspořádaly nejednu zajímavou akci.

Také na tradiční závěrečnou školkovou besídku, která se konala **11. 6. 2024** v sále Českého domu v Daruvaru a kde se právě děti z posledního oddělení loučily se svojí milovanou školkou před nástupem do 1. třídy, jsem přispěla svojí troškou do mlýna. O mlynáře a ostatně i další řemeslníky se totiž jednalo především, protože toto téma procházelo celým školním rokem. Moje „mouka dvojnulka“ bylo nacvičení písničky ***Já jsem řemeslník a přicházím k vám z české země***. S krásným a dojemným programem pomáhaly dětem z posledního, tzv. fialového oddělení také jejich o něco málo mladší kamarádi, které to čeká za rok. Děti střední, modré skupiny vystoupily s řadou divadelních her, recitací a písní na téma přírody, její ochrany a ekologie.

Myslím si, že do první třídy ZŠ Jana Amose Komenského nastoupí velmi silný ročník plný šikovných a aktivních dětí. Přejeme jim hodně štěstí a paním učitelkám pevné nervy.

Srbsko, Kruščice, České Selo, Bela Crkva, Vršac, Bělehrad, Nový Sad, Petrovaradin

Červen 2024

Alena Havlová

Přestože je červen měsícem, kdy dětem ubývá školních povinností a pracuje se volnějším tempem, tento rok byla v krajanských komunitách v Srbsku realizována celá řada aktivit. V českých besedách ve Vršci, Novém Sadu a Petrovaradinu se konalo několik kulturních programů a také se cestovalo do České republiky na folklorní slavnosti. V Bělehradě byla podepsána smlouva potvrzující předání Českého domu do českých rukou. Na slavnostní večer na velvysanectví v Bělehradě proběhlo rozloučení s velvyslancem Tomášem Kuchtou, který se po šestiletém úspěšném působení vrací do Prahy. Konalo se několik sportovních akcí a bylo předáno přes 80 certifikátů absolventům kurzu českého jazyka.

Fotbalový turnaj žáků v Uljmě (2. 6. 2024)

Medaile pro nejmenší krušické fotbalisty, kteří statečně bojovali na turnaji v Uljmě. Velkého úspěchu dosáhli v nových dresech, které pro děti získal trenér Standa Havel od Ústeckého kraje. Děkujeme náměstkovi Jiřímu Řehákovi i dětem za nadšení a odhodlání.

Školní vystoupení v Kruščici (3. 6. 2024)

Na konci školního roku se již tradičně koná vystoupení Základní školy Savy Munčana v Kruščici v prostorách České besedy Kruščice. Součástí programu jsou taneční, recitační i pěvecké vstupy v českých krojích a českém jazyce.

Český dům je opět český! (5. 6. 2024)

5. června podepsali všichni příslušní aktéři smlouvu, se kterou se Český dům vrací do českých rukou. České centrum Bělehrad má multifunkční prostor, který bude slavnostně otevřen v září. Velmi se těšíme na společné vybudování místa, které bude sloužit k propagaci české kultury a zároveň reagovat na potřeby srbské umělecké scény a různé občanské iniciativy.

Rozdávání certifikátů za absolvování kurzu českého jazyka (červen 2024)

V průběhu měsíce června zakončilo kurz českého jazyka kolem 80 účastníků ve věku od 3 do 80 let v českých besedách a školách. S absolventy jsme uspořádali slavnostní zakončení kurzu s občerstvením a dárky. Sešli jsme se v mateřské škole v Kruščici, České besedě Kruščice, Škole Plus v Bele Crkvi a České besedě Vršac. Všichni studenti byli obdarováni novým pexesem, které vzniklo ve spolupráci s Hnutím Brontosaurus – je dvojjazyčné a obsahuje obrázky z lokalit srbského Banátu, které mají vazbu na místní krajany. Tisk certifikátů pro všechny účastníky financovala Česká národní rada.

Předávání certifikátů absolventům kurzu českého jazyka ve Škole Plus Bela Crkva

Děti v Kruščici s certifikáty a pexesy od Hnutí Brontosaurus

Certifikáty za absolvování kurzu českého jazyka byly předány i v mateřské škole v Kruščici

Předávání certifikátů v České besedě Vršac (3. 6. 2024)

Školní rok byl slavnostně zakončen i v České besedě Vršac. Pro certifikát přišli děti i dospělí. Při přátelském posezení s občerstvením dostali účastníci kurzu certifikát, pexeso od Hnutí Brontosaurus a naplánovali jsme program letních aktivit besedy.

Česká beseda Vršac na folklorních slavnostech v Havířově (červen 2024)

České beseda Vršac ve spolupráci s KUD Sveti Sava z Velkého Srediště přijala pozvání od kulturního spolku Jagar na folklorní slavnosti v Havířově. Na festivalu s názvem Netfest předvedl folklorní soubor KUD Sveti Sava své taneční schopnosti. Hostitelé z Česka přivítali krajany i jejich srbské přátele velmi srdečně. Festival byl fenomenální a v plánu je pokračování v mezinárodní spolupráci.

Přednáška o Franju Malinovi pod organizací Srbsko-českého sdružení Petrovaradin (25. 6. 2024)

Krajanské sdružení z Petrovaradinu zorganizovalo přednášku o Franju Malinovi – rodákovi z Petrovaradinu, profesoru, publicistovi a prvním řediteli Matice srbské. Přednáška proběhla ve slavnostní síni Matice srbské 25. června od 11.00 hodin v Novém Sadu.

Bramboráky v Novém Sadu (22. 6. 2024)

Stražilovo, 22. 06., bramboráky, grilování, socializace, dětská tvořivá dílna, společenské hry a turistika pořádaná spolkem České slovo Nový Sad. Kromě členů spolku se programu účastnil i konzul Petr Doležal z Velvyslanectví České republiky v Bělehradě. Nechyběli ani milí hosté z České besedy Kruščice – Jozef a Ankica Irović.

